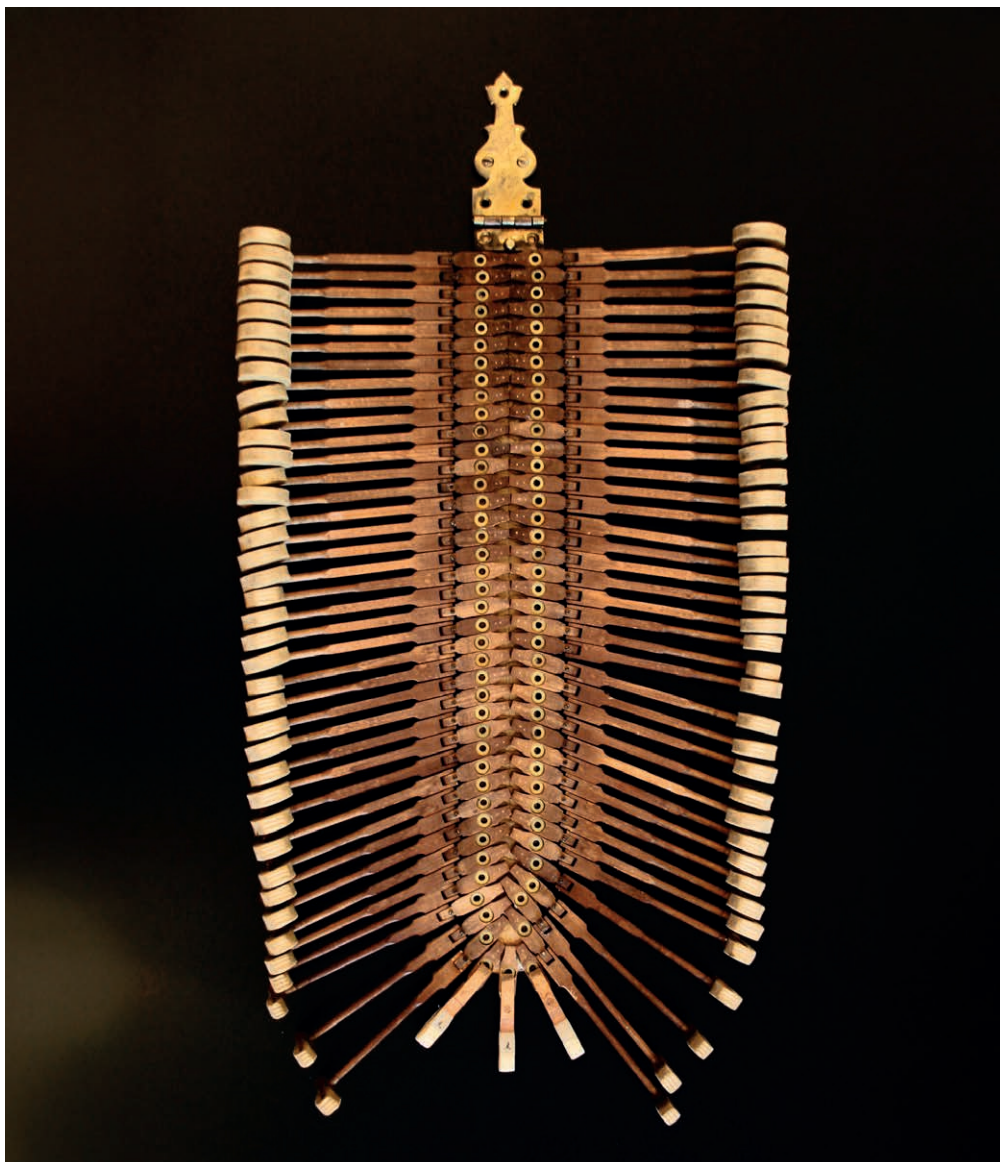

Pianomusik på Konstakademien

Program 2024/2025

PIANO
VISIONS

Välkommen till Pianomusik på Konstakademien!

Piano Visions presenterar nu sin elfte säsong på Konstakademien med några av de mest välkända svenska pianistprofilerna såväl som utländska stjärnor. De bjuder på många kända och okända guldkorn av de stora klassiska pianotonsättarna men även några av vår samtids mest spännande kompositörer, som Caroline Shaw, Missy Mazzoli och Brad Mehldau. Säsongens allra sista stycke blir den relativt sällan framförda solopianoversionen av Gershwins hundra-årsjubilerande "Rhapsody in Blue".

Ett av målen med pianoserien är att tillgodose det stora intresset för levande pianomusik för alla fin smakare, men även att locka den musikintresserade breda Stockholmspubliken till en händelserik musikföreställning genom att utveckla konsertertraditionen med hjälp av poesi, dans, ljus teknik, bildväggar och projektorer - men framför allt, pianospel i världsklass!

Konsertserier på flera orter

Piano Visions driver konsertserier i Stockholm, Boden, Flen och Linköping.

Lunch- och AW-konserter

Piano Visions Around Stockholm är en serie lunchkonserter med pianomusik och multimedia i Stockholm med omnejd. De senaste åren har vi givit konserter i bl. a. Haninge, Fisksätra, Årsta, Alvik, Rönninge och Upplands Väsby. Förra säsongens nyhet, After work – en kortare, spännade konsert och fredagsdrink – blev ett populärt koncept. Fortsättning följer.

Pedagogiska workshops

Inom Around Stockholm ingår även vår pedagogiska verksamhet där pianospelande ungdomar, förutom att utveckla sitt pianospel, får lära sig arbeta med bildkonst, ljuseffekter och video.

Masterclasses

I Piano Visions masterclass-serie möter vi konsertseriens pianister i en undervisningssituation tillsammans med pianostudenter. Masterclassen ägnas åt undervisning och samtal om bl. a. verken som spelas i konsertserien. Tack vare noter i storbildsformat på väggen och närhet till flyglar och pianister ges möjlighet att enkelt följa med i den musikaliska verkstaden. Aktuellt schema för masterclasses finns på: pianovisions.se/masterclasses

Livestreaming & videoarkiv

På Piano Vision Play livestreamas alla pianoaftnar från Konstakademien. Här finns också vårt videoarkiv med mängder av klipp, fullständiga pianoaftnar och masterclasses från föregående säsonger. Arkivet är fritt tillgängligt för abonnenter och stödmedlemmar. Läs mer och bli stödmedlem på: pianovisions.se/play

Piano Visions och framtiden

De flesta konsertarrangörer har av flera skäl tvingats till höjda biljettpreiser under senaste åren. Piano Visions behåller däremot samma priser för tredje året i rad, då vi vill ge alla musikintresserade möjligheten att gå på konsert. Piano Visions är djupt tacksamma för de som redan stödjer oss, men är i stort behov av fler stöd och donationer, stora som små, för att kunna fortsätta verka i framtiden. Vi tar gärna emot dina idéer och tankar om ekonomiskt stöd på vår kontaktmejl info@pianovisions.se eller telefon, se pianovisions.se/kontakt

Biljetter & information

Konserterna äger rum i Hörsalen på Konstakademien i Stockholm, Fredsgatan 12.
Biljettpris, ordinarie: 290kr, Barn/ungdom/student: 150kr
Masterclass: fri entré
Biljettbokning: pianovisions.se/biljettbokning

Hemsida: pianovisions.se
E-post: info@pianovisions.se
Livestreaming & videoarkiv: pianovisions.se/play
Nyhetsbrev: pianovisions.se/nyhetsbrev
Följ Piano Visions:
[facebook.com/pianovisions](https://www.facebook.com/pianovisions)
[instagram.com/piano_visions](https://www.instagram.com/piano_visions)
pianovisions.se/youtube

Instrument: Steingraeber & Söhne Concert Grand D-232
Pianotekniker: Tore Persson, Lisen Thersthol,
Jonathan Braekhus Barksell och Jonas Köhler

Piano Visions tackar Kulturrådet, Barbro Oshers stiftelse Pro Suecia, Gabriel och Annika Urvitz stiftelse och Karl Otto Bonnier för stöd till konsertserien samt Konstakademien och Kungl. Musikhögskolan för stor generositet och gott samarbete.

Produktion och konstnärlig ledning:
Johan Sandback & Stefan Bojsten
Ljudteknik/streaming:
Leonardo Wehlander och Anton Zachariadis
Produktionsassistenter: Olga Tomilina, Matilda Lindholm, Miriam Jablonska Hårdeman, Elektra Oikonomi, David Sundberg, Sandra Leja Bojsten, Alexander Zachariadis, Tore Bojsten, Matoula Zachariadou
Programbokens texter: David Wörn, Johan Sandback och Stefan Bojsten
Framsidas bild: "Aegis" av Penny Putnam och Shauna Holiman (www.pianoasart.com)
Foto sid 2 och 16, Jakob Dahlström
Copyright © Piano Visions - första upplagan, oktober 2024

Lördag 19 oktober 2024, kl 16.00

Melissa Jacobson-Velandia

Spanska klanger från barocken och tidigt 1900-tal inleder Melissa Jacobson-Velandias program. Allra först italienaren Scarlatti, som skrev flertalet av sina 555 pianosonater i Madrid, inspirerad av spansk och portugisisk folk-musik; därefter Albéniz storverk Iberia, som framkallar ännu tydligare bilder av Spanien. Efter paus förflyttas vi till Ryssland: den näst sista av Prokofjefs stora pianosonater är samtidigt introspektiv och optimistisk – “ett uttryck för den mänskliga andens storhet” med kompositörens egna ord.

Domenico Scarlatti:

Sonat K. 208 i A-dur
Sonat K. 380 i E-dur
Sonat K. 466 i F-moll
Sonat K. 515 i C-dur
Sonat K. 487 i C-dur

Isaac Albéniz: ur Iberia:

El Puerto
Rondeña
Triana

Paus

Sergej Prokofjev:

Sonat nr 8 i B-dur, opus 84
Andante dolce – Allegro moderato
Andante sognando
Vivace

Liksom sin far Alessandro skrev Domenico Scarlatti en stor mängd vokala verk, men hans största bedrift är utan tvekan de 555 pianosonaterna. Scarlattis vänskap med den portugisiska ambassadören i Rom ledde så småningom till en anställning som kapellmästare vid hovet i Lissabon, där han också fick undervisa den mycket begåvade prinsessan Maria Barbara. Prinsessans stora talang inspirerade Scarlatti till en explosion av kreativitet, och under de följande åren uppfann och utforskade han helt nya världar av virtuos klaverteknik. När hans briljanta elev gifte sig med prins Ferdinand av Spanien, följde han med henne till Madrid. De korta, ensatsiga sonater han skrev för Maria Barbara var ofta inspirerade av spansk och portugisisk folkmusik. Många av dem är rika på virtuosa effekter som handkorsningar, stora språng och snabba upprepade toner, men det finns också en stor grupp lyriska och sångbara sonater, till exempel sonaten i A-dur K. 208 som inleder dagens program.

Vid sidan av Scarlattis sonater är kanske Albéniz Iberia det främsta som komponerats för piano i Spanien. I Ravels och Debussys efterföljd gick Albéniz från att producera — visserligen charmiga — småstycken i salongsstil till något mycket mer komplext i fråga om harmoni, textur och virtuositet. Med Iberia skapade han tolv tonpoem, vart och ett inspirerat av en specifik plats, som tillsammans ger en slösande rik bild av Spanien. Debussy sade om Albéniz svit: “Aldrig har musik åstadkommit så många skilda och färgrika intryck; ens ögon blandas av sådan bildrikedom.” Verket är uppdelat i fyra delar med tre stycken i varje, och El Puerto är det andra och

kortaste stycket i den första boken. Här kommer inspirationen från El Puerto de Santa Maria vid utflödet av floden Guadalete i provinsen Cádiz i södra Spanien, och från den livliga och intrikata dansen Zapateado. Båda de efterföljande styckena är hämtade från svitens andra bok. Rondeña är en dans med ursprung i staden Ronda i Andalusien, en form av fandango, som i sin tur räknas som en av flamencodanserna. Stycket har en särpräglad rytm som alternerar mellan 6/8- och 3/4-takt. Triana, på den västra stranden av floden Guadalquivir, var en gång hjärtat i Sevillas romska kvarter och tros även vara en av platserna där flamenco föddes – flamenco har ingredienser från både andalusisk och romsk folkmusik.

Prokofievs pianosonat nummer åtta är den sista och längsta av hans tre så kallade krigssonater, komponerade under åren 1939-44. Under sommaren arbetade han parallellt med den femte symfonin och den åttonde pianosonaten, verk som har beskrivits både som kulmen av Prokofievs skapande och som metaforer för Rysslands kamp och seger i andra världskriget, och som enligt kompositören själv uttrycker "den mänskliga andens storhet". Den första satsen tar många av sina teman från Prokofievs musik för den planerade men aldrig fullbordade filmen Spader Dam (Op. 70). Även i den drömska andra satsen återanvänder han material, denna gång från musik till en scenuppsättning av Pushkins versroman Eugen Onegin (Op. 71). Sonaten avslutas med en briljant och något kaotisk tredje sats i sonatform.

Om Melissa

Pianisten Melissa Jacobson-Velandia har lovordats för sin naturliga musikalitet, fascinerande klangbehärskning och enastående engagemang i sitt musicerande. Melissa är en svensk pianist med rötter i Colombia, och en av hennes största framgångar är Rachmaninovs 3:e pianokonsert med Göteborgs Symfoniker som finalist i den prestigefyllda musiktävlingen "Solistpriset". Hon har spelat som solist och kammarmusiker på scener som Gotland Chamber Music Festival, Konserthuset i Stockholm, Piano Visions konsertserier och "Pianofestivalen Debussy 100" i Eric Ericsonhallen.

I internationella sammanhang kan nämnas Tonhalle och Robert Schumann Saal i Düsseldorf, Laeiszhalle i Hamburg samt den i Tyskland berömda Rhein-Ruhr-festivalen. Vid sidan av Mellissas europeiska musikerliv finns det colombianska arv hon har från sin mor, och hon är lika hemma i Sydamerika som i Europa. Cartagena Music Festival i Colombia är ett exempel på unika konserttillfällen på den sydamerikanska kontinenten. Att tävla i pianospel är en del av många kända musikers ungdomstid. Melissa har lyckats vinna förstapris vid Steinway-tävlingar i både Tyskland och Sverige, samt Schmolz und Bickenback-tävlingen i Düsseldorf.

Lördag 16 november 2024, kl 16.00

Peter Friis Johansson

Pianisten Peter Friis Johansson och konstnären Ragnhild Sandelius Brodow presenterar ett nyskapande framförande av Mussorgskijs mytomspunna Tavlor på en utställning. Till varje tavla har Ragnhild skapat ett unikt skuggspel som projiceras i konsertsalen och som komplementerar lyssnarupplevelsen. Före paus bjuder Peter Friis Johansson på Elfrida Andréés och Franz Schuberts sonater i A-dur som delar inte bara tonart utan även vissa melodiska motiv och inte minst ett högst charmerande uttryck!

Franz Schubert:

Sonat i A-dur, D. 664

Allegro moderato

Andante

Allegro

Elfrida Andréé:

Sonat i A-dur, opus 3

Allegro ma non troppo

Allegro ma non troppo

Allegretto scherzo

Paus

Modest Musorgskij:

Tavlor på en utställning

Promenad

1. *Gnomen*

Promenad

2. *Det gamla slottet*

Promenad

3. *Tuilierierna*

4. *Bydlo*

Promenad

5. *De okläckta kycklingarnas balett*

6. *Samuel Goldenberg och Schmuyle*

Promenad

7. *Marknaden i Limoges*

8. *Katakomberna*

9. *Huset på kycklingben*

10. *Stora porten i Kiev*

Programmet inleds med två sonater med förbluffande likheter trots deras vitt skilda upphovspersoner. Franz Schuberts första sonat i A-dur, den så kallade "Lilla A-dursonaten" är känd för sin sångbarhet och sitt charmanta uttryck. Likt merparten av Schuberts pianosonater publicerades den efter kompositörens död men blev snabbt en favorit bland såväl pianister som konsertpubliken. Sonaten kännetecknas av sina ljuvliga melodier och virtuosa final, men bjuder samtidigt på dramatik och flera tvära harmoniska vändningar.

Även Elfrida Andréés pianosonat är skriven i A-dur och delar många melodiska likheter med Schubertsonaten. Sonaten är tresatsig och såväl första som sista satsen har en avgjort Schubertsk särprägel. I den långsamma mellansatsen blir det dock tydligt att Andréé lever och verkar i en senare tid. Här är musiken smäktande och romantisk, Elfrida visar sin fulla genialitet och satsen hade passat lika bra orkestrerad som den långsamma satsen i en stor symfoni som i denna förhållandevis lilla pianosonat.

Från den suggestiva Gnomen via det gamla Italienska slottet, de okläckta kycklingarnas balett, häxan Baba Yagas fruktansvärda levande hus, Paris ljuvliga trädgårdar och kusliga katakomber, till den grandiosa stora porten i Kiev, har Ragnhild Brodow skapat unika skuggspel till Mussorgskijs "Tavlor på en utställning". Skuggspelen representerar varje tavla och ger lyssnarupplevelsen en ny, rumslig dimension. Mellan de olika tavlorna gestaltar musiken Mussorgskijs egna vandringar mellan utställningens konstverk, och de intryck han bär med sig.

Om Peter

Peter Friis Johansson har etablerat sig som en av Skandinavians mest efterfrågade pianister. Han har gjort framträdanden på flera av världens mest prestigefyllda scener och vunnit tävlingar i högsta internationella konkurrens.

Han är en förkämpe för den svenska musiken och har spelat in fem skivor med svensk musik. År 2012 drabbas Peter av en skada i ett finger och måste sätta sin karriär på paus. Sensationell comeback gör Peter vid "Alaska International Piano-e-Competition 2014", en av USA:s största pianotävlingar. Det blir succé, och Peter kammar hem första pris och specialpriser.

Sedan 2015 framför Peter cykler med Franz Schuberts elva färdigställda pianosonater. 2017 uruppförde han Sven-David Sandströms senaste pianokonsert med GSO och 2018 uruppfördes Andrea Tarradis pianokonsert Stellar Clouds med Stockholms Filharmoniker, 2020 Laura Netzels pianokonsert med Norrköpings Symfoniorkester.

"The Final Frontier" var en konsert med science fiction-tema som genom modern teknik uppdat-erar pianorecitalen till en konstform skapad för

2010-talets moderna människor, komplett med projicerat bildmaterial och audiovisuella effekter skapade av Peter med premiär i Piano Visions serier i Stockholm och Flen 2016.

Hans senaste stora soloprojekt var att färdigställa och uruppföra Ludvig Normans pianokonsert framförd i Berwaldhallen i oktober 2023.

Peter är även aktiv som lärare och entreprenör. Han är grundare av Fairplay Chamber Music (fd Järna Festival Academy), Peter är musikchef i Giresta Kyrkas Musikstiftelse som arrangerar konserter och delar ut stipendier till unga musiker.

Om Ragnhild

Ragnhild Sandelius Brodow är konstnär, skulptör och formgivare. Hon arbetar och verkar tillsammans med sin man, pianobyggaren Inge Sandelius, inom INRA Ton & Form. Tillsammans skapar de konst i sten, trä, och metall i sina verkstäder i Myskje Marmaverken.

Ragnhild arbetar även som utbildare och projektledare med nytänkande lösningar om hur form och funktion kan samverka med tid och rum i en konstnärlig gestaltning.

Söndag 23 februari 2025, kl 16.00

Juliana Steinbach

Juliana Steinbach inleder och avslutar sitt program med två älskade pianosonater – visionära, djärva verk som samtidigt visar sina upphovsmäns mest mänskliga sidor. Haydn oemotståndligt kvick och poetisk i sin stora Ess-dursonat, Schubert i sin sista sonat vemodig men också full av tröst och glädje. Däremellan mer dramatiska, rentav demoniska tongångar i Chopins andra Scherzo och Prokofjefs sjunde sonat.

Joseph Haydn:

Sonat i Ess-dur, Hob. XVI:52

Allegro (Moderato)

Adagio

Finale: Presto

Frédéric Chopin:

Scherzo nr 2 i B-moll, opus 31

Sergej Prokofjev:

Sonat nr 7 i B-dur, opus 83

Allegro inquieto

Andante caloroso

Precipitato

Paus

Franz Schubert:

Sonat i B-dur, D. 960

Molto moderato

Andante sostenuto

Scherzo: Allegro vivace con delicatezza – Trio

Allegro ma non troppo – Presto

Den allra sista i Haydns långa rad av sonater för piano är också en av de mest imponerande och framåtblickande. Haydn skrev aldrig som Mozart eller Beethoven pianosonater för egna konsertframträdanden. Inte desto mindre var klaverinstrumenten hans ständiga följeslagare; morgonrutinen bestod alltid av en stunds utforskande av musikaliska idéer vid cembalon, klavikordet eller fortepianot. Under 1790-talet gjorde Haydn två resor till London för att komponera och dirigera nya symfonier. Där tog han intryck av de engelska hammarklaverens stora klang och dynamik, men framför allt av den briljanta pianisten Therese Jansen (ca 1770–1843). Såväl de tre sista pianosonaterna som tre av hans främsta pianotrior (nr 27–29) är tillägnade henne.

Scherzot är en av de klassiska former som Chopin gjorde till sin egen och omtolkade nästan till oigenkännlighet. Bess-mollscherzot, Op. 31, har ett inledande tema som verkligen sticker ut. Tonsättarens elever vittnar att de gåtfulla fem första tonerna för Chopin aldrig kunde spelas “frågande nog, aldrig svagt nog, aldrig ‘fallande’ (tombé) nog, aldrig betydelsefullt nog.” I den mäktiga Codan har det frågande temat förvandlats till ett enfatiskt och triumferande svar. Det finns en intressant koppling till sista satsen i Chopins andra sonat, Op. 35, som komponerades samma år, och som delar både tonart och spelansvisning med Scherzot: Presto och sotto voce.

Prokofjefs pianosonat nummer sju är den andra av hans tre så kallade krigssonater, komponerade parallellt under åren 1939-44. Alla tre anses allmänt vara bland Prokofjefs främsta verk för solopiano, men de hör också till hans mörkaste och mest

dissonanta alster. Tonsättaren hade vid krigets början tvingats komponera hyllningsmusik till Stalin, men här tycks Prokofjev uttrycka mer privata, sanna känslor. Svjatoslav Richter, som uruppförde sonaten i Moskva 1943, skrev senare: "Med detta verk kastas vi hänsynslöst in i en värld som har tappat balansen. Kaos och osäkerhet regerar. Mordiska krafter släpps lösa. Men (...) vi fortsätter att känna och älska. (...) I den oerhörda kamp detta innebär, finner vi styrkan att bekänna oss till livets okuvliga kraft."

I augusti 1828 var Schubert så illa därän att hans läkare rekommenderade honom att flytta till sin bror Ferdinand, ett stycke utanför Wien, där man hoppades att den friska luften kunde hjälpa honom att tillfriskna. Men den 19 november avled han efter två veckors kontinuerlig feberyra. Besökare har vittnat om att han den sista tiden sjöng konstant och under få, korta stunder av sinnesnärvaro korrekturläste andra delen av sångcykeln Winterreise, som skulle ges ut i december samma år. Det är något av ett mirakel att han under dessa månader också lyckades fullborda flera av sina främsta verk, däribland en trilogi av monumentala pianosonater. Bess-dursonaten är kanske den mest trösterika och samtidigt den mest mångbottnade av de tre, något som kan illustreras av det motto Artur Schnabel gav åt den fjärde satsens öppningstema: "Ich weiss nicht, ob ich lache, ich weiss nicht, ob ich weine" (jag vet ej om jag skrattar, jag vet ej om jag gråter).

Om Juliana

Juliana Steinbach har hela världen som spelplan. Född i Brasilien och utbildad vid Conservatoire National Supérieur i Paris och Juilliard School i New York med legendariska lärare som Dmitry Bashkirov och Alicia de Larrocha. Ofta nära samarbeten med sina mentorer Martha Argerich, Nelson Freire och Maria João Pires. Juliana har ett flertal internationella priser, och hon framför en bred repertoar av soloverk, kammarmusik, samtida verk. Från La Roque d'Anthéron Festival i Frankrike till Salzburger Festpiel i Österrike, från New Yorks Lincoln Center till Buenos Aires Teatro Colon. Hon är grundare och konstnärlig ledare för två piano- och kammarmusikfestivaler i Bourgogne och Transsylvanien. Aktuellt nu: Saudades do Brasil, en utforskning av fransk och brasiliansk repertoar. Bach Dances, en koreografi och föreställning för sex klaviaturpartiter.

Juliana Steinbachs diskografi omfattar album med Liszt, Mussorgsky, Debussy, Brahms. Säsongen 2024/2025 kommer hon att turnera med Ravel och Bartóks kompletta pianokonsorter.

Lördag 15 mars 2025 kl 16.00

David Huang

David Huangs program åskådliggör den ständiga dialogen mellan kompositörer från skilda århundraden, i en intrikat väv som förbinder historia, nutid och framtid. Vi hör Bachs musik speglad av Rachmaninov och av jazzpianisten Brad Mehldau – medan nutida verk av Caroline Shaw och Missy Mazzoli, inspirerade av historiska personligheter, sömlöst leder vidare till Debussy och Skrjabin. Här fångas svunna epoker i musik som samtidigt banar väg för framtiden.

Sergej Rachmaninov:

Preludium ur J.S. Bachs Partita för violin i E-dur

Caroline Shaw: Gustave le Gray

Claude Debussy: Pour le piano

Prelude

Sarabande

Toccat

Paus

Johann Sebastian Bach:

Preludium och Fuga i G-moll
(ur DWK bok 2)

Brad Mehldau:

After Bach – Ostinato

Missy Mazzoli:

Isabelle Eberhardt Dreams of Pianos

Alexander Scriabin: Sonat nr. 4

i Fiss-dur, opus 30

Andante

Prestissimo volando

“Homages” är ett samtal mellan kompositörer som sträcker sig över århundraden. Det är en serie av olika sorters hyllningar, men kanske främst min hyllning till pianot och dess oändliga möjligheter. Ett instrument som sjunger som inget annat, som kan uttrycka det skiraste ljus men också det kallaste mörker – ett instrument som helt enkelt har allt.

Med musiken vill jag bjuda in er till en konsert full av hyllningar, där Johann Sebastian Bach som centralgestalt ständigt är närvarande, en sorts musikens allfader som blickar ner (leende?) mot oss.

Konserten inleds med Rachmaninoff i ett arrangemang av Bachs berömda partita för violin, där två tidsepoker möts genom ett gemensamt musikaliskt språk. Därefter följer Shaws stycke “Gustave le Gray”, en tondikt över fotokonstens första pionjärer som verkligen fångar ljuset, stillheten och deras samspel med melankolin. Debussys “Pour le piano” avslutar första avdelningen, där vi inte bara hyllar en kompositör, utan en hel tidsera. Debussys musik blickar både bakåt och, som alltid, framåt med sådan optimistisk anda. Preludiet är för mig som ett äventyr där d’Artagnan äntligen får dra sitt svärd, Sarabanden som en tavla på en utställning, och Toccatan som ett perpetuum mobile – da Vincis dröm om en evighetsmaskin.

Efter paus inleds konserten med Mazzolis musik, som tar oss med på en drömsk resa där pianot blir ett redskap för både reflektion och fantasi – en hyllning till visionären och äventyraren Eberhardt, där musik från det förflutna representerar en sorts trasig nutid.

Konserten fortsätter med musik av centralgestalten Bach i hans preludium och fuga, vilket ger oss en stunds eftertanke. På denna grund bygger sedan Brad Mehldau sitt verk "After Bach: Ostinato", där han väver in Bachs tidlösa musik i framtiden och evigheten. Programmet avslutas till slut med en personlig höjdpunkt: Skrjabin's fjärde sonat – en explosion av färger och uttryck. Jag hoppas med konserten förmedla till er en känsla av att varje stycke är som en byggsten i musikhistoriens eviga berättelse. Det är en påminnelse om att musiken, oavsett tid och plats, alltid hittar nya vägar att beröra oss. Slutligen vill jag också förmedla till er att piano är bäst.

-David Huang

Om David

David Huang är en av de unga svenska klassiska musiker som knappast behöver en närmare presentation. Efter sin seger i Solistpriset 2014 har han blivit en centralfigur på landets klassiska musikscen. Han har framträtt med samtliga av Sveriges främsta orkestrar, inklusive Kungliga Filharmonikerna och Göteborgs Symfoniker, och Davids tolkning av Bachs Goldberg-variationer i ett utsålt Berwaldhallen 2018 hyllades av både publik och kritiker. Han har varit Artist-in-residence på Sveriges Radio P2 och i Vara konserthus, och internationella framgångar inkluderar framträdanden i prestigefyllda konserthus som Concertgebouw i Amsterdam och Elbphilharmonie i Hamburg.

Utöver sin karriär som pianist har David etablerat sig som en viktig entreprenör inom klassisk musik genom att grunda konsertserien Första parkett och festivalen Gränlandet, som båda har engagerat en yngre publik och blivit stora framgångar. Gränlandet uppmärksammades i en dokumentärfilm som sändes på SVT.

Förutom att frilansa som en av Sveriges mest efterfrågade solister, är David huvudlärare i piano på Södra Latins gymnasium. Från hösten 2024 är han aktuell som panelmedlem i Klassiska klubben som sänds på SVT Play.

Lördag 5 april 2025, kl 16.00

Leon McCawley

Leon McCawley inleder sitt program med sonater av Scarlatti och Beethoven – Andante favori var ursprungligen tänkt att ingå som mellansats i Waldsteinsonaten men publicerades separat då Beethoven insåg att sonaten annars skulle bli för lång. Här får vi höra både Andantet och Sonaten i sin slutgiltiga version. Efter paus spelar Leon McCawley både kända och okända verk av Chopin, samt avslutar med César Francks högromantiska hommage till Bach.

Domenico Scarlatti:

Sonat i F-moll, K. 69

Sonat i C-dur, K. 159

Ludwig van Beethoven:

Andante favori, WoO 57

Sonat i C-dur, opus 53 "Waldstein"

Allegro con brio

Introduzione. Adagio molto

Rondo. Allegretto moderato – Prestissimo

Paus

Frédéric Chopin:

Trois Écossaises, opus 72

Berceuse, opus 57

Barcarolle, opus 60

Cesar Franck:

Preludium, Koral och Fuga

i H-moll, FWV 21

Italienaren Scarlattis vänskap med den portugisiska ambassadören i Rom ledde till en anställning som kapellmästare vid hovet i Lissabon, där han också fick undervisa den mycket begåvade prinsessan Maria Barbara. Prinsessans stora talang inspirerade Scarlatti till en explosion av kreativitet. Många av hans inte mindre än 555 sonater innehåller spektakulära effekter som handkorsningar, stora språng, fanfarer och snabba upprepade toner, men det finns också en stor grupp lyriska och sångbara sonater. De två sonaterna i dagens program representerar varsin av dessa sidor av Scarlatti.

Vad som mest uppenbart skiljer Waldsteinsonaten från Beethovens tidigare 20 pianosonater är de oerhörda tekniska utmaningarna - ingen samtida amatörpianist lär ha kunnat drömma om att ta sig igenom sonaten på något meningsfullt vis. Det obönhörliga framåtdrivet understryks än mer av att alla tre satser börjar i pianissimo. Det omfattningsrika registret och de okonventionella pedalmarkeringarna var säkert inspirerade av Beethovens nya Érard-piano. Andante favori var ursprungligen tänkt att fungera som mellansats, men lades åt sidan och publicerades som ett självständigt stycke året efter (1805). Enligt Ferdinand Ries var det en vän som påpekade att sonaten var alldeles för lång, vilket naturligtvis orsakade ett rejält vredesutbrott. Men efter att Beethoven lugnat ner sig insåg han att det kunde ligga något i kritiken, och ersatte Andantet med den lågmälda introduktion som nu föregår Rondot.

Chopin komponerade *Écossaiserna* Op. 73 som 16-åring 1826 – det sena opusnumret beror på att de inte publicerades förrän efter hans död, tillsammans med andra kvarvarande manuskript (som Chopin egentligen gett tydliga instruktioner om att bränna). Både *Berceuse* och *Barcarolle* är däremot sena verk. *Berceuse* komponerades 1844, då Chopin bodde över sommaren i George Sands herrgård Nohant. Sångerskan Pauline Viardots lilla dotter tillbringade också tid där medan hennes mor var ute och konserterade, och möjligen var vaggsången till henne (för detta talar att manuskriptet bevarades av Viardot). Det är ett variationsverk vars tema påminner om en polsk sång Chopin kan ha hört som liten: "Już miesiąc zeszedł, psy się uśpiły" ("Månen har gått upp, och hundarna sover"). *Barcarollen* är svårare att sätta i ett biografiskt sammanhang – Chopin besökte aldrig Venedig som till exempel Mendelssohn, som skrev ett antal "gondolsånger" efter sin vistelse där. Men att skriva *Barcaroller* låg i tiden, inte

minst inom opera. Chopin går dock långt utöver genrens konventioner i detta stycke, som hör till hans mest älskade och omskrivna.

César Franck slutade komponera för solopiano vid 22 års ålder, vilket inte förvånar någon som har läst om hur hans slavdrivare till far tvingade honom att producera meningslösa virtuoserier avsedda att imponera i salongerna, eller att hinna besöka så många pianoelever som möjligt för att maximera familjens inkomst. Som gift organist kunde han slippa undan faderns skugga och nöjde sig med det i 40 år, innan han med årens och erfarenhetens auktoritet kunde vända sig till pianot igen. Den ursprungliga planen var att i Bachs efterföljd bara skriva två satser, *Preludium* och *Fuga* – idén att inkludera en mellansats kom senare. I det färdiga verket är det koralen som binder samman hela verket och fungerar som dess känslomässiga förlösning och klimax.

Om Leon

Den brittiske pianisten Leon McCawley, berömd för sitt osvikliga kommunikativa spel, har skapat musikglädje för en publik över hela världen sedan han 1993 vann första pris i den internationella Beethoven Piano Competition i Wien och andra pris vid Leeds International Piano Competition. "Natural Connection" är hans senaste album från 2024. Varmt rekommenderad av magasinet "Gramophone" med beskrivningen – Glittrande pianospel, sinnlig virtuositet, övertygande charm och musikalisk hederlighet. McCawley och Mozart är ett känt koncept och han har framfört och spelat in samtliga Mozarts pianosonater på märket (Avie records). Säsongen 21/22 var McCawley Artist-in-Residence i Wigmore Hall i London och regelbundet framträder han på Londons Southbank Centre, Hong Kong Arts Festival, New Yorks Lincoln Center, Singapore International Piano Festival och sist men inte minst Piano Visions-series på Academy of Fine Arts i Stockholm. Han kan ofta höras på BBC Radio 3. Man kan höra honom spela och intervjuas i "In Tune, Wigmore Hall Lunchtime Series".

Lördag 10 maj 2025, kl 16.00

Claire Huangci

Claire Huangci ägnar hela sitt program åt musik där det rapsodiska och fantasifula tänjer gränser. Schuberts Sonat i G-dur fick snabbt smeknamnet Fantasi-sonaten: dess fria, romantiska egenskaper beundrades av nästa generation kompositörer, däribland Robert Schumann, som ansåg verket fulländat både till "form och ande". Efter paus följer Beethovens berömda Sonata quasi una Fantasia, Mendelssohns Fantasi – även känd som den Skotska Sonaten – samt Gershwins Rhapsody in Blue.

Franz Schubert:

Sonat i G-dur, D. 894

Molto moderato e cantabile

Andante

Menuetto: Allegro moderato - Trio

Allegretto

Paus

Ludwig van Beethoven:

Sonat, opus 27 nr 2

"Månskenssonaten"

Adagio sostenuto

Allegretto

Presto agitato

Felix Mendelssohn:

Fantasi, opus 28

George Gershwin:

Rhapsody in Blue

(version för solopiano)

Av det femtontal pianosonater Schubert fullbordade publicerades bara tre under hans livstid, varav G-dur-sonaten D. 894 var den sista. På titelsidan lyste ordet "Sonat" med sin frånvaro, trots att det står tydligt i Schuberts manuskript. Troligen tänkte den sluge förläggaren Tobias Haslinger att det skulle gå lättare att sälja noterna om verket uppfattades som en serie fristående stycken – Fantasia, Andante, Menuetto och Allegro. Trots sitt stora omfång är sonaten en av Schuberts mer intima: det är svårt att komma på något annat lika brett anlagt verk där alla satser dör ut i ett pianissimo. Schumann beundrade sonatens organiska enhet och ansåg att detta var den formmässigt mest perfekta av Schuberts sonater. Med en ironisk referens till smeknamnet 'Fantasi-sonaten' skrev han: "Den som inte har fantasi nog att lösa gåtorna i den sista satsen bör hålla sig borta."

Att en av Beethovens mest berömda och älskade sonater alltid har förknippats med månen beror på en essä från 1832 av musikkritikern Ludvig Rellstab, som liknade sonatens första sats vid månsken över Lucernesjön. Verkets mer formella titel är Sonata quasi una fantasia, dvs "nästan en fantasi". I båda sonaterna i opus 27 undviker Beethoven traditionen att inleda med en allegrosats i sonatform, och lämnar dessutom instruktionen att satserna bör följa varandra attacca, det vill säga utan minsta paus. Månskenssonaten hör till den grupp populära sonater i molltonarter med otrolig dramatisk intensitet som vi förknippar så starkt med Beethoven. Den charmerande andra satsen kommer i sammanhanget som en enorm kontrast och lättnad – "en blomma mellan två avgrunder" (Liszt).

Mendelssohns Fantasia, eller Sonate Écossaise, op. 28 tar tydligt avstamp i Beethoven. Liksom i Månskenssonaten

placerar Mendelssohn en långsam sats först, sömlöst följt av ett Allegro och ett Presto. Mendelssohn var fascinerad av de brittiska öarna och läste gärna dikter och romaner av den skotske författaren Sir Walter Scott. Den första versionen av den "Skotska Sonaten" påbörjades 1828, ett år före Mendelssohns första besök i Skottland, och reviderades sedan ett par gånger innan den gick till tryck. Vissa inslag av skotsk folkmusik har letat sig in, som inledningens imitation av en keltisk harpa.

George Gershwins Rhapsody in Blue, ett verk som har blivit synonymt med den amerikanska jazzeran, firar hundra år 2024, vilket har uppmärksammats runt om i världen. 1923 frågade bandleadaren Paul Whiteman om Gershwin ville skriva och framföra en jazzpianokonsert till ett program med ny amerikansk musik. Gershwin sade ja, men fick sedan så mycket att göra att han glömde bort uppdraget. Till januari 1924, då han fick se i tidningen att Whiteman hade satt ett datum för konserten en månad senare. Han arbetade maniskt de följande veckorna med att färdigställa verket i en version för två pianon. Därefter fick han hjälp med orkestreringen av Whitemans arrangör Ferde Grofé, som med sin erfarenhet kunde utnyttja bandmedlemmarnas styrkor, vilket säkert bidrog till att konserten blev en enorm succé. I och med verkets stora popularitet uppstod behovet av en version för solopiano, som gavs ut 1927.

Om Claire

Den amerikanska pianisten Claire Huangci fick sitt internationella genombrott efter 1:a priset i Géza Anda Piano Competition i Zurich 2018.

Hon började sina pianostudier på allvar vid Curtis Institute of Music i Philadelphia under ledning av Eleanor Sokoloff och Gary Graffman 2007 med fortsättning i Europa vid Hochschule für Musik, Theater und Medien i Hannover.

Claire Huangci har spelat på världens mest kända scener som Carnegie Hall/ New York, Konzerthaus/Wien och Berlin, Gasteig/München, Gewandhaus/Leipzig, Salle Cortot/Paris, Oji Hall/Tokyo, Symphony Hall/Osaka.

Säsongen 24/25 är fylld av spännande projekt för Claire; Nytt album med Mozarts pianokonsert, ny helamerikansk soloskiva med titeln MADE IN USA med musik av Barber, Gershwin, Bernstein and Amy Beach. Claire startar också en rad internationella orkesteruppdrag denna säsong och kommer att återvända till orkestrarna i Frankfurt, Porto, Island, Basel, Hannover, Bremen och i Stockholm för andra gången i Piano Visions pianoserier i Flea och Stockholm.

Konserter säsongen 2024/2025

Lördag 19 oktober 2024 kl 16:00

Melissa Jacobson-Velandia

Lördag 16 november 2024 kl 16:00

Peter Friis Johansson

Söndag 23 februari 2025 kl 16:00

Juliana Steinbach

Lördag 15 mars 2025 kl 16:00

David Huang

Lördag 5 april 2025 kl 16:00

Leon McCawley

Lördag 10 maj 2025 kl 16:00:

Claire Huangci

www.pianovisions.se

